

HORITZÓ

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Redacció i

Administració

G. Hernández 15, pral.

No es retornen els originals

L'Exposició de l'Ateneu

La IV exposició de pintura que hem tingut aquests dies a la sala de l'Ateneu, ofereix la participació de dos pintors de la veïna vila de Llagostera, inici i primer pas per aconseguir temps a venir, fer del ja quasi tradicional aplec de pintura, una manifestació no solament cassanenca, ans una mostra de la pintura comarcal.

Feta aquesta breu disquisició, passem al comentari o crítica el més objectiu possible—que és com entenem que deu ésser tota la crítica—de les obres exposades.

Seguint l'ordre del catàleg, trobem primer en Botet. Per als qui hem seguit la seva obra anterior no aporta cap novetat. Assenyalem una tela petita amb uns barats. Voldriem veure'l acarar-se amb coses de més empena.

D'en Codolà poca cosa podem dir-ne. Esperarem veure alguna cosa original—presenta còpies solament—per a fer un comentari de les seves aptituds.

L'any passat des d'aquestes ratlles comentàvem molt falaguerament les obres d'en Marlés. Sentim no poder-ho fer enguany doncs les dues obres que presenta més aviat assenyalen un descens que sentiríem fos d'entusiasme.

En Montagut enguany té una participació petita: quatre retrats de nens fets amb una tècnica de dibuix, d'un to sienòs, i d'una envejable agilitat i lleugeresa de traç.

El plat fort d'aquesta exposició el constitueixen les teles del Llagosterenc Pere Mayol. Pintura amb tots els encisos del paisatge ben copsats—forts i valents de llum i de color. Assenyalem el que porta el número 21 del catàleg que és on llueix amb més esplendor llurs aptituds.

En Ragolta sí que ens ha sorprés. Revela unes disposicions per al retrat molt assenyalades. Remarcable, sobretot, el Retrat de jove, molt ben compost i just de llum i de color. Llàstima que no es decideixi per la llum natural que li treuria la duresa de les ombres que fan la seva pintura molt ombrívola.

Un altre llagosterenc que ha col·laborat a l'exposició, en Teodor Roquet, hi té dos olis molt vius de color. El n.º 31 Llagostera feudal, d'una simpàtica simplicitat i dues aquerelles que guarden tot l'encís d'aquest procediment pictòric.

En resum, una exposició que no desdiu de les anteriors i que constitueix una de les manifestacions més simpàtiques de la Festa Major de la nostra vila.

X.

Notes de l'Ateneu

Es convoca a tots els socis a la reunió general ordinària que tindrà lloc el proper divendres dia 5, a les 9 de la vetlla, en el nostre estatge social.

ORDRE DEL DIA

Lectura de l'acta i aprovació.

Aprovació del balanç del darrer trimestre.

Renovació de càrrecs: President, Tresorer, Sots-secretari i Vocal.

Precs i preguntes.

Agraïm des d'aquestes planes al Dr. Alemany el donatiu de llibres que ha fet a la nostra entitat.

L'Ateneu Cultural ha projectat una excursió al Castell de Sant Pere de Roda, visitant a més Vilajuiga, Llansà, Port de la Selva. Cadaqués i Roses.

Els que hi vulguin pendre part poden inscriure's a aquest Ateneu fins 8 dies abans de l'excursió, on podran assabentar-se dels detalls que els hi interessin.

L'educació de la Infància

per Alsàcia FONTES MACHADO

Traducció: Enric GENOHER

Té la dona damunt la terra un importantíssim paper: ésser mare. No obstant, ésser mare, no consisteix solament en cuidar-se del físic de l'infant, procurant que no es confusioni, que els seus cabells siguin sempre ben pentinats i brillants, que els seus vestits presentin la més escrupolosa netedat. L'ésser mare imposa un esperit de delicadesa i bondat, més culta i sagaç. La psicologia infantil, és el que és més corprenedor, el que crida més l'atenció i el que és més digne d'ésser cuidat. La mare deu cuidar-se de la psico de l'infant, tant com del seu cos. D'aquesta manera, la dona deu estendre el seu saber i la seva cultura espiritual.

L'infant apenes cercarà la instrucció a l'escola i, per tant, la seva mare deura ajudar-lo i guiar-lo en les seves confuses manifestacions; l'educació la rebrà totalment dels seus pares, especialment de la seva mare, amb la qual ell més s'accontenta, i que, a causa de la seva intuïció de dona i mare, més bé sap impressionar i penetrar en el cor del nen, construint així les bases de la vida futura, de la bona o dolenta conducta dels seus fills, segons la bona o mala educació rebuda, col·laborant així a una millor perfecció humana, de la qual depèn la felicitat del món.

Considero un error greu, inútil per a l'educació infantil, el «castigar» un objecte, on el nen casualment s'ha ferit o a causa del qual ha caigut, com tant sovint fan les mares. Moltes vegades l'únic

culpable de l'ocorregut és el mateix nen, i obrant d'aquesta manera, la mare instiga en el seu fill l'esperit d'injustícia i de venjança.

També em sembla a mi condemnable regalar als nens, com a juguets, fusells, sabres, règiments de soldats de plom, etc., tot el qual converteix el nen en un endurit i entusiasta militarista i predominador, formant l'infant en un petit «senyor» dèspota i mandant sense consciència. Són preferibles els llibres, els quals parlen als petits cors, sobre bondat i tolerància; maquinària, com trens, vapors, tractors, etc.; aquests juguets desperten a la ment del nen, un amor pel treball i l'estudi, i, sobretot, una admiració i respecte sobre el que és creació de l'home, fins que a ell inclús li donarà nàusees, la destrucció i l'odi.

Es necessari comprendre que cap home és major d'edat, sense abans haver estat infant, i feliçment no molts creixen sense mare. Si ells esdevenen homes dolents, és origen la major part de les vegades, de dolents principis arrelats en ells durant la seva infància. A la dona, doncs, com a mare, pertany l'obligació de cuidar-se d'aquestes ànimes, treballant atentament per a la preparació de l'esperit dels seus fills, el qual és cuidar-se al mateix temps, sobre l'ànima humana, sobre l'esperit col·lectiu. Homes instruits i no educats, són com un camp salvatge cobert de lliris silvestres.

Barcarena, (Portugal) Maig del 1935.

MARQUETERIA
PLAFONS - FULLOLES
SOMMIERS
COLORS - ASSECANTS
VERNISSOS - HIDROFUGS
AGLOMERATS
PAVIMENTS - GRASSES

MAGATZEMS GUGUT

Avinguda 20 de Juny N.º 12

GIRONA

**Aquest número ha passat per la
censura governativa**

CAFRERIA

per Artur CASSÀ ESTANYOL

D'un temps en aquesta part, sembla pròpiament com si el terrorisme es trobés de vacances. Ja començava a ésser hora de què gaudíssim d'una miqueta de tranquil·litat, puix hi ha hagut un període molt tempestuós. Sortosament, després de la tempesta, ha regnat la calma.

Hem arribat a estar tan habituats a cada jornada llegir la nombrosa llista d'atracaments, atemptats i esclataments de bombes, que fins i tot pot ésser que a molts els causés estranyesa el dia que començaven a disminuir les notícies d'aquesta mena.

Dissortadament el malestar i la preocupació que això representava per als ciutadans cada vegada que sortien de casa seva—en greu perill per llur vides—produeix una sèrie de trastorns, que destrueixen completament tot avenç possible en veritable perjudici per tot el que signifiqui progrés.

I el més temible dels individus que es dediquen a aquestes activitats tan equívokes, és que a cop d'ull sembla que només mengin pa d'àngel i que no han trencat mai cap plat ni cap olla—i sota aquesta aparença amaguen llur veritable personalitat: la fera.

Que una fera s'escapi, per exemple d'un circ, i causi pànic, que a dentallades destroci o mutili el cos d'una o varies persones, és ben comprensible, ja que únicament ho fa com a mitjà per a satisfer la seva naturalesa, no per plaer, doncs no posseïeix pas una autocrítica que li digui si veritablement fa bé o mal.

L'incomprensible és que un ésser que pensa, pugui a sang freda, col·locar en mig d'un carrer una bomba, i matar en l'esclat, un sens fi d'innocents, per la única finalitat de temeritzar la població i causar desgràcies. A tals homes millor seria agafar-los en un parany, i portar-los a la selva per indesitjables, en mig de les feres, allà on no podrien enganyar ningú, ja que no pensarien els animals altra cosa que menjar-se'ls, per a complir el deure que la naturalesa els imposa de lluitar per llur existència.

Aquest número d'HORIZZO apareix amb un retràs que els nostres lectors sabran excusar prou bé.

Ja sou subscriptor d'HORIZZO?

COMENTARI

MODERNITAT

per Ricard MESTRES

Es va molt perdut amb el concepte que molta gent jove té de la modernitat. Les noies que llegeixen el Popular Film i altra fauna editorial res més que corruptora, es nodreixen d'un concepte del modern molt tronat. S'arriben a creure—amb l'ajuda d'unes sessions de cinema mal assimilades—que ésser modern consisteix en divorciar-se una pila de vegades, en mastegar xiclet i en posar els peus a sobre una taula. Em consta. Per alguns nois, ésser modern no és altra cosa que posar-se el jersei al revés, fumar tabac ros—si pot ser de contraban—i fer anar el peu endimoniadament quan senten un fox-trot d'un ritme acceleradíssim. I ja està. No es preocupen—en aquest sentit—de res més que d'això.

La noia que vol ésser moderna, en compte d'iniciar-se d'una vegada a una literatura una mica digna, segueix empassant-se amb una bona fe admirable dosis immenses de novel·les roses i novel·les d'aquella senyora Carolina Invernizio que fabrica embolics i passions en gran escala. S'esgarrifen de llegir, per exemple, la poesia vagament eròtica de l'Afrodita de Pierre Louys, i en canvi no les hi fa res acarar-se amb els melodrames estúpids d'un autor entabanababaus. En compte de posar el seu sentit de la moral al nivell del temps que vivim, es limiten a unes concessions equívokes, i que a més, ja es feien a l'any de la picor. La majoria dels joves que fan unes bocades fantàstiques de modernitat, no han estat capaços de desempallegar-se dels prejudicis—i perjudicis—que traguin ençà d'un raguitzell d'anys.

Per això sempre és aconsellable reflexionar sobre aquests extrems. Està bé—magníficament bé—que hom vulgui ésser modern. Que tothom vulgui viure llur vida a un ritme diferent del de les edats pretèrites. Però que no s'enganyin. Ésser modern no és fer totes aquelles coses que deia al principi. Ésser modern és viure amb una mentalitat nova. Amb una mentalitat que hagi eliminat unes creences, uns gustos, unes opinions i una moral (remarqueu «una» moral i no «la» moral) que en els nostres dies hi fan el mateix de plorable efecte que una finestra ojival en un edifici d'arquitectura funcionalista.

LA CURSA CICLISTA

I Gran Premi de Cassà

Com saben els nostres lectors pels programes que es repartiren, la secció esportiva d'HORITZO organitzava per la Festa Major una cursa de 31 km. per a corredors debutants sense llicència.

A les 11'15 hores o sigui amb un quart de retràs sobre l'hora prevista, el Sr. Alcalde de Cassà dona la sortida als 47 corredors inscrits, davant d'una gran gentada que aplaudia entusiàsticament.

Els corredors van neutralitzats fins a la carretera. El pas d'aquell grup tan virolat i numerós per les Barraquetes, és un dels espectacles més bonics que hem gaudit.

Al donar-se la sortida oficial, el grup marxa compacte i a fort tren. Als 50 metres J. Mestres—que era un dels assenyalats com a probable vencedor de la categoria de menors—perd uns 2 minuts per avaria al canvi de marxos.

Els corredors van junts fins a un km. abans d'arribar a Llagostera. Hi ha un intent de fuga a càrrec del corredor cassanenc Vaquero que provoca una estirada de l'escamot. L'esmentat corredor, degut a l'esforç fet, queda una mica esgotat i és assolit pels seus perseguidors. A Llagostera passa en primer terme el corredor d'aquella localitat Joan Tres, que ha fet una magnífica esprintada i porta un tren fantàstic, assolint uns 30 metres d'avantatge. Els seus convilatans l'aplaudeixen entusiàsticament. Al cap de poc és agafat per l'escamot de seguidors.

A 1 1/2 km. de Llagostera, Barris de Riudellots, s'escapa a un tren endimoniat. En aquestes condicions la cursa segueix fins a Caldes. Arreu de la carretera hi ha grups aplaudint al pas dels corredors. En aquest tros anotem alguns abandonaments per avaries i caigudes—entre ells l'incomprensible d'En Mestres que malgrat el contratemps tingut a la sortida, portava una bona cursa i marxava en segona posició de la seva categoria.

Al pas per Caldes cronometem l'avantatge de Barris, que és exactament de 1 m. 45 s. A 50 metres de Caldes rebenta Barris que, inexperimentat, en comptes de canviar el tubular, puja fins a carretera general rebentat, esforç que li costa el primer lloc, essent passat per un grup quan s'adona que ha de reparar.

Remarquem la cursa magníficament regular, que porten A. Blanes, Vaquero i Ametller, cassanencs.

De Riudellots a Cassà marxen en primera posició B. Mont, J. Tres, A. Sánchez i a uns 50 metres Figueras.

Mont s'atura per averia i Figueras assoleix els dos capdevaners a l'entrada de Cassà. La cursa es resol a l'esprint que guanya Sánchez de St. Feliu. La

Srta. Carme Vila dona un magnífic ramell de flors als 2 vencedors (Sánchez i Mont).

La classificació és la següent:

- 1.—Ascensi Sánchez, del Club Sport Ciclista Guixols, a les 12 h. 9' 40".
- 2.—Joan Tres, de Llagostera, a dos llargs de màquina.
- 3.—Josep Figueras, de Girona, a tres llargs de màquina.
- 4.—Benet Mont, de Girona, a les 12 h. 10' 1.er categoria menors.
- 5.—F. Vaquero, 1er. local, a les 12 h. 10' 35".
6. J. Rocas—7. R. Poaté—8. Esteve Baguè—9. A. Blanes (2.ón local) 10. E. Villalonga—11. P. Barris—12. J. Pagès—13. J. Colomer—14. G. Sallès—15. F. Sargatal—16. L. Ametller, fins a 33 classificats.

S'han repartit els següents premis:

CLASSIFICACIO GENERAL

- 1.—(categoria grans) 30 ptes. i un jersei cedit per Pere Vila.
- 2.—20 ptes.
- 3.—10 ptes.
- 4.—5 ptes.
- 1.—(categoria menors) 30 ptes. i unes sabbilles de cursa cedides per Pere Vila.
- 2.—20 ptes.
- 3.—10 ptes.
- 4.—5 ptes.

PREMIS ESPECIALS ALS CORREDORS LOCALS (categoria grans).

- 1.—9 ptes. i un estoig de 6 culleretes cedides per C. Rosés.
- 2.—7 ptes. i una cambra de bicicleta cedida per C. Rosés.
- 3.—4 ptes.
- 4.—3 ptes.

Categoria menors:

- 1.—9 ptes. i una cambra cedida per C. Rosés.
- 2.—7 ptes.
- 3.—4 ptes.

Nota.—HORITZO es complau en fer públic el seu agraïment a: l'Excm. Ajuntament pel seu donatiu i per la col·laboració que ens prestà en l'organització de l'arribada; al C. U. Republicana, al C. R. Federal, Bar A. Sport i en general a tots els particulars que amb llur donatiu contribuïren a la cursa.

Es necessita

noi de 15 a 16 anys per aprendre a carrar i triar.

Guanyarà de seguida

JAUME MATAS - Barceloneta, 7

Feu-vos soci de l'Ateneu

Històries

ELS MÀRTIRS

per Ferdinand BARNÉS

—Prou històries! pensava que es decidiria a dir-me algun amic lector d'HORITZO. Un prec amable de la direcció, instant-me a continuar amb les meves «Històries», fa que constati, amb goig, que anava errat de comptes. Accepto gustosament l'encàrrec, i, açí em teniu, lector amic, altra vegada.

Molts, ja n'haureu parlat o sentit parlar, en aquest poble—planter tradicional d'orquestrats cobles; d'excel·lents cobles-orquestrats, i d'excel·lents músics—, dels temps llunyans en els quals els dignes professors d'orquestra eren uns veritables màrtirs de l'art que conreaven per amor a l'art i per amor a la «vida» guanyada amargament a «còpia» de «bufets», de suportar les mils viscissituds pròpies de l'ofici, i d'aguantar milers de vituperis, prodigats i complicats per un públic, crudel, inconscientment crudel, exigent, absolut, mal educat i acostumat a pagar malament i amb roncs, als pacífics i pacients «professors», sense els quals no haurien existit festes majors ni cap mena de festes.

També us en vull parlar. Els conec i els he viscut, aquells «bons» temps. Jo també n'he «fet» de música.

Vaig acceptar l'ofertament d'un veí que es proposà ensenyar-me de «solfa». Vaig començar als 18 anys. Pocs mesos després em va dir que ja podia agafar instrument, si volia ésser músic. Vaig escollir el fiscorn.

El començament de l'aprenentatge el vaig fer sota el guiatge del mestre que tocava el fiscorn a l'orquestra vella. —Llavors a Cassà hi havia dues orquestrats: la vella i la nova. A més a més, tenien dos músics «individuals» i sense solfa, l'un era cec i l'altre molt a prop

d'ésser-ne, que anaven a tocar a pagès, als veïnats de la vila, i fins i tot en els carrers, on al vespre i de tant en tant s'hi organitzava alguna ballada (gatzara) al so del violí d'un o dels dos músics «independents». Vaig acabar tot sol d'aprendre de tocar, amb l'ajuda d'un mètode.

Finalment, vaig ésser contractat per l'orquestra nova. Vaig ingressar-hi de primer fiscorn. Algun supervivent, encara us podrà informar dels punts que jo calçava.

Afortunadament altres activitats van trencar sobtadament la meua carrera artística.

No parlaré dels músics de més de mig segle enrera. Començaré pels de Cassà. Es celebraven a Cassà moltes festes, nomenades «obrerias». Els pavordes, un de la vila i l'altre de pagès, contractaven l'orquestra. El programa era sempre si fa no fa, el següent:

La vigília: completes a l'església; acabant de tocar els goigs, passada pels carrers de la vila, acompanyats de dos xavalets que ens feien llum amb un tros d'atxa. Els pavordes també ens acompanyaven i ens acomiadaven amb un petit refresc o amb un «bona nit» autoritari, d'acord amb el caràcter de cadascun. No us féssiu il·lusions, amb això del refresc, puix he de dir-vos que es tractava d'un got de vi i poca cosa més.

L'endemà, a primera hora: missa matinal. No hi eren pas mai tots els músics.

Entre 8 i 9 del matí: passada pels carrers de la vila, amb els instruments de tocar sardanes. Seguidament, canvi d'instruments, i acompanyament de les pavordeses a l'església, i a continuació acompanyament d'anada i tornada de

l'Ajuntament, a l'Ofici, on tocaven una gran missa de Magni, o de Rossi, o de Carreras, etc. etc.

Sortint de l'Ofici: llevat de taula, que ens feia anar a dinar a més de la una.

Havíem de dividir-nos en dues cobles, puix els pavordes no deixaven passar un sol carrer per tal de poder efectuar detingudament la recol·lecció de «xavos».

Tarda, a les 5: vespres a l'església: Seguidament, professó en la qual s'hi tocava una sèrie inacabable de «marxes», i tres «villancicos». Acabava la festa, a l'església, i som-hi amb els goigs.

Uns moments per berenar, i ja ens teniu sobre el cadafalc de la plaça de la Coma a tocar sardanes.

La nostra arribada, era corejada amb crits de «ganduls!» «vagos!» i altres gentileeses per l'estil dedicades per la gent que no sabia que nosaltres també teníem dret a berenar, bé o malament.

Després de tocar sis sardanes llargues, amb el prefaci de contrapàs a cada una, donàvem la feina per acabada, mentre algun descontent, per a, o per be, ens dedicava una xiulada, o ens regalava l'oïda amb moix semblants als de l'arribada a la plaça.

Aquest treball ingrati i esgotador era pagat a catorze rals per músic, si l'obreria era pobre, i a 4 ptes. quan la situació econòmica dels organitzadors ho permetia. En comptades ocasions, se'n conseguia una de divuit rals.

Recordo que un any per sant Antoni, vam ésser llogats a Riudellots. L'encarregat de l'orquestra, Sr. Vinyets, tenint en compte que per aquella diada érem

PESCA SALADA
FRUITES
LLEGUMS CUITS
casa
TRESINA
FERMI GALÁN, 6
CASSÀ DE LA SELVA

Joan Domingo Alemany
Advocat
Ofereix el seu despatx
Argenteria, 19, pral.- Telèfon 477 Girona

força sol·licitats demanà 5 ptes. per cada un. I li fou concedit.

Aquella conquesta excepcional ens va entusiasmar. Com se sol dir: de contents saltàvem per un peu.

Això no fou obstacle perquè el viatge de Riudellots el féssim, anant i tornant de la forma més corrent i saludable: a peu... tot «xano», «xano»...

(continuaré)

Notes Municipals

Sessió del dia 3 de Juny

Assisteixen els set consellers-gestors.

Presideix el Sr. Roselló.

Es llegeix i s'aprova l'acta de l'anterior.

S'aproven les notes dels jornals de la brigada municipal de la setmana anterior.

Es dona compte del recaptat per certs arbitris en el mes de Maig.

Es llegeix un escrit de la Societat Choral «Els Castissos» de Barcelona anunciant una visita pels dies 9 i 10 del corrent.

El Sr. Roselló diu que com a cap d'Acció Ciutadana de la nostra vila ha rebut un comunicat dels seus superiors demanant ajut econòmic per obsequiar al benemèrit cos de la guàrdia civil, amb una bandera nova.

Ho posa en coneixement dels Srs. gestors per si creuen convenient que l'A-

juntament col·labori a la subscripció.

S'acorda per aclamació concedir la quantitat de vint-i-cinc ptes.

S'aixeca la sessió.

Sessió del dia 10

Assisteixen tots els set consellers-gestors representants del partit radical.

Presideix el Sr. Roselló.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es dona compte dels jornals de la brigada municipal.

Es llegeix una instància del metge titular Sr. Alemany demanant quatre mesos de llicència per enfermetat.

Es concedeix la llicència, exercint de metge titular per aquest temps el Sr. Bosch.

Es llegeix un escrit de la Federació de Municipis catalans convocant assemblea ordinària per el dia 16 del corrent.

S'acorda delegar la representació de l'Ajuntament al Sr. Secretari.

Es dona compte d'un escrit del Centre Unió Republicana oferint una llotja a l'envelat per l'Ajuntament.

S'agraeix l'atenció i s'acorda consti en acta el gentil oferiment.

Es llegeix un escrit de l'Ateneu Cultural demanant se li concedeixi la subvenció atorgada per l'Ajuntament anterior. Com que els pressupostos foren prorrogats i constaven en els mateixos l'ementada subvenció, es decideix subvencionar a l'Ateneu amb la mateixa quantitat.

El Sr. President diu que uns quants

aficionats al ciclisme organitzen una cursa per la Festa Major i han demanat que l'Ajuntament els concedeixi una subvenció.

S'acorda subvencionar la cursa amb la quantitat de vint-i-cinc pessetes.

S'aixeca la sessió.

Noticiari

«La Festa Major»

Durant els dies 16, 17, 18, 19 i 20 del present mes han tingut lloc els festeigs de la Festa Major d'enguany.

Un temps esplèndid i una gran afluència de forasters coadjuvaren a la seva brillantor.

La Festa començà amb una cursa de bicicletes —la ressenya de la qual trobareu en un altre lloc d'aquest número— i

Pintura

Decoració

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic

Empaperador

VENDA DE PAPERS PINTATS

Carrer Ramon Ferrándiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

acabà amb un ball de nit. Endemig d'això demaneu:

Concerts Toldrà: aquesta remarcable agrupació artística ens delectà amb la interpretació de fragments musicals. No sabem si admirar la seva qualitat o varietat. Des de les melodies fàcils de Strauss i Lehar a la música evocadora de Keibelbey. Des de Wagner a Albéniz—grandiositat i simplicitat rítmica. Schubert... Un devassall de bona música que era escoltada atentamet per un públic tant heterogeni com devot. Dintre aquests concerts actuà el jove tenor Pasqual Albero que interpretà fragments de sarsuela espanyola i òpera italiana. Aquest artista canta amb un gust i una afinació

Kursaal Cinema

Dissabte 29 i diumenge 30

Les millors superproduccions de la temporada

Detalls per programes

dignes de lloança. Fou entusiàsticament aplaudit pel nostre públic.

Espectacles Jaume Planas: Heus acf, com a contrapès de la música que suara hem comentat, el ritme dinàmic del jazz executat per l'orquestra de Jaume Planas. Fox-trots, blües, valsos, tangos i rumbes. A més de l'esmentada orquestra—que era el plat fort de l'espectacle—actuà Trini Moren una «vedette» molt simpàtica i potser excessivament «moderna». També una parella de ball que podia anar. I «6 volutas» que no podien anar. També Baldomerito que és un bon intermediari amb un regust de cosa passada de moda, però encara té una certa gràcia.

Balls. Tingueren lloc també els acostumats balls, on les joves cassanengues donaren—com sempre—la nota de color i alegria, amb la seva bellesa, elegància i xic.

Sardanes. Moltes sardanes—matí, tarda i nit. Una competència accentuada de les nostres cobles. Com que no passa de competència artística, sempre fa bonic.

I ja està.

Com a fons d'aquests primers plans poseu-hi aquella follia de parades, cavallets i barques que forneixen l'autèntica, la veritable Festa Major.

* * *

El dimecres de la Festa Major una colla de cira-botes, ultra no pagar totalment el compte de la dispesa, s'emportaren una americana de l'establiment cone-

gut per «can Xiqueta». Foren atrapats i obligats a pagar el deute i a restituir el furt.

* * *

El passat diumenge tingueren lloc al C. U. Republicana eleccions per a nomenar el conserge d'aquella societat. Es presentaren: Agustí Blanes, Manuel Carreras, Iosep Bosch, Manuel Sardó i Joaquim Martí. Sortí elegit per majoria de vots el candidat que hem esmentat en darrer terme.

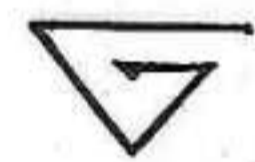
* * *

El dilluns dia 24 tingué lloc a la Plaça Clavé una audició de sardanes organitzada pel «Club Sardanista». Anà a càrrec de la cobla «La Unió».

Cine Modern

Dissabte 29 i Diumenge 30

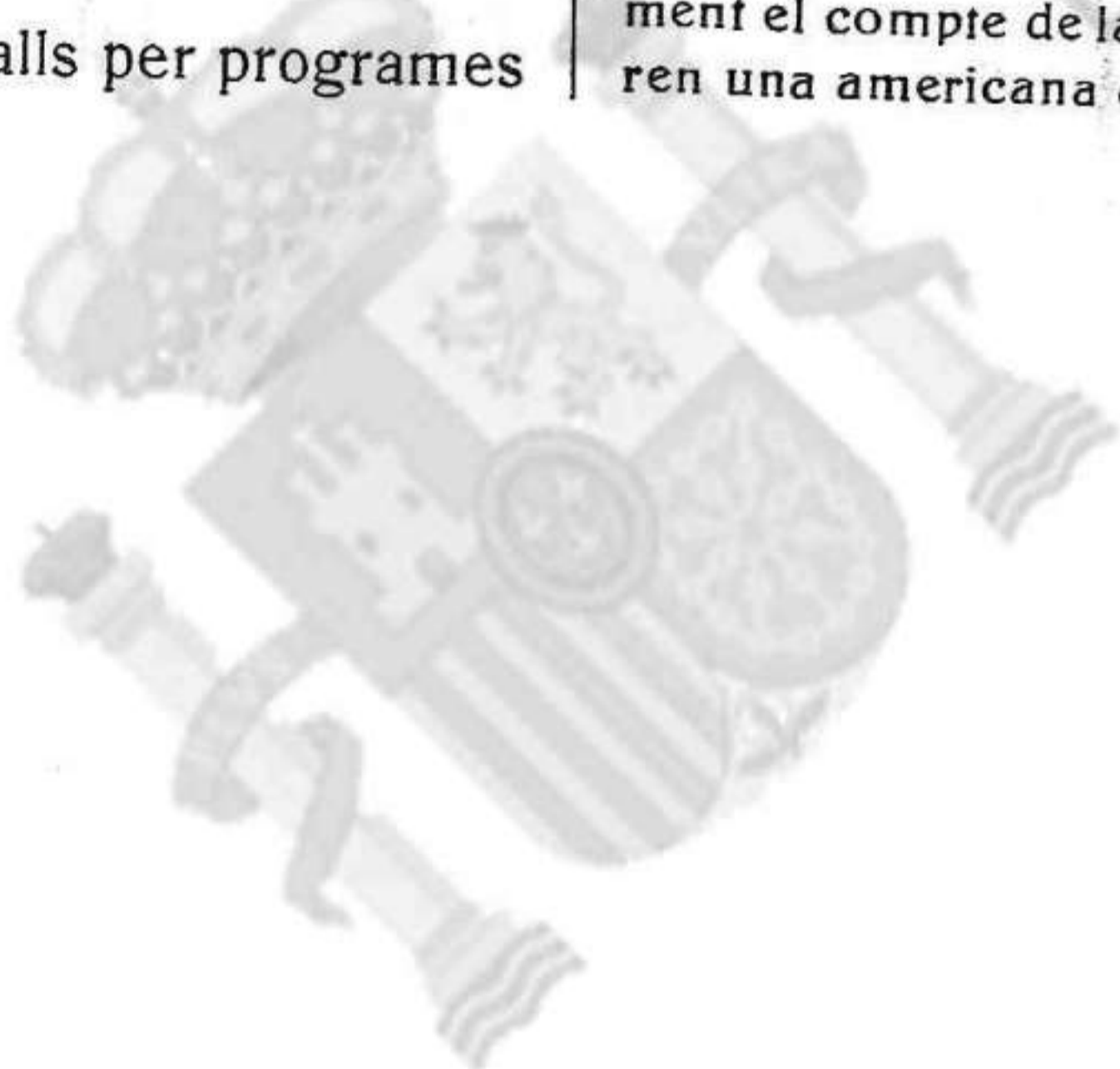
Tarda i nit

Un programa monstre

Tres èxits de la temporada

Demaneu programes

Fábrica de

DOMINGO

Fabricantes:

Tapones,

Discos y

Especialidades

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Gran assortit en
Calçat de temporada
no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior

Castelar, 41

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Articles de Ferreria - - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Subscriuiu-vos a "Horitzó"

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - - - GORRISTERIA
Camises-Corbates-Cinturons-Sempre les darreres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdguer, 5

Cassà

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina VDA. JOAN ABELLI
Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva
Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bteries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

IUBERT & PRESAS
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15
Garatge Bany

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO "ORO" : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA:

Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,
MONEDERS, JOCS DE CARTES,
DOMINÓS, ESCACS, PARCHESSIS,
etc. etc.

Venda a l'engrós i a la menuda

Servei amb camió de Cassà a Bar-
celona, amb parades a Caldes de
Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva